

Når vi så vender os mod, hvad der sker ude i verden med Arbejdstilsynet, ja, så nedlægger man samtlige tilsynskredse. Jylland skal service-res af to tilsynskredse, Fyn skal slet ikke have nogen, de skal ringe til Vestsjælland, hvis det går galt, og de konsulenter, som ikke er fyret, for man fyrer 22 pct. af medarbejderstaben, forsvinder. På Fyn er der næsten ikke konsulenter. Jeg er her til morgen blevet præsenteret for et eksempel, hvor der er 11 sygemeldte på en mindre arbejdsplads, hvor Arbejdstilsynet ikke kom ud. Jeg skal gerne konkretisere det over for ministeren og stille spørgsmålene. Tilsynet har været der tidligere, men de har ikke personale til det.

Det er den situation, vi står i i dag med det, der sker her. Man har overvejelser om at lukke et produktregister, som betyder, at også arbejdsgiverne sparer mange penge. Hvis en pige bliver gravid, hvilket nogle af dem jo gør, så er det således, at der er visse ting, hun ikke må arbejde med. Det bruger man Produktregistret til, og hvis der er en pludselig opstået allergi eller skade, så kan man også få vejledning i, hvad der sker på sådan et område, hvordan man skal helbrede, hvad skal man gøre.

En ledende arbejdsmiljømedicinforsker, det er Svend Lings fra Arbejds- og Miljømedicinsk Klinik på Fyn, har sagt, at der kommer lig på bordet, og beskæftigelsesministeren siger, at han ikke har taget et eneste skridt, der har forringet arbejdsmiljøet på de danske arbejdspladser. Jeg synes, det er ganske, ganske grove løjer.

Hvis man heroppe sådan længe nok kommer med sine påstande, ja, så er det da sådan, at nogle måske tror på det, men der er bare intet konkret i det.

Jeg vil også sige til beskæftigelsesministeren, som jo er en af de centrale personer i regeringen, at man får også et problem med arbejdsstyrken, for de initiativer, man har taget indtil videre, betyder, at man skal skære 15.000 flere arbejdspladser end det, den forrige regering skulle, med barselorlov osv., og nu henter man hele den forebyggende indsats. Man skærer ned på BST, man skærer ned på Arbejdstilsynet, man lukker tilsynskredse, og derudover skærer man søreme også hele forskningsdelen. Det med viden, det med indsats – der forsvinder en tredjedel af medarbejderne på AMI.

Vi ved, at der er to ting, der virker, når vi snakker arbejdsmiljø, dels en systematisk indsats, men sikkerhedsrepræsentanterne forsvin-

der ude på de små arbejdspladser, dels viden. Vi har jo set, hvordan svenskerne har formået at nedbringe antallet af dødsulykker, fordi de forsøger meget. Vi kommer på niveau med lande som Portugal med arbejdsmiljøforskningen. Det er da bedrøveligt.

Kl. 13.20

Så siger ministeren heroppefra, at han ikke er kommet med et eneste forslag, der forringer arbejdsmiljøet. Det er da vist det, man i politikersprog kalder en sandhed med modifikationer. Havde jeg været ude på en arbejdsplads, havde jeg sagt noget andet. Det er ganske grove løjer.

Så må jeg spørge: Er det nu, man fremsætter forslag?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Nej, det var for ca. 20 sekunder siden.

Der er tre, der har meldt sig for korte bemærkninger, og det er hr. Anders Møller, hr. Jens Rohde og fru Charlotte Dyremose.

(Kort bemærkning).

Anders Møller (V):

Inden hr. Carsten Hansen får held til at binde nogen på ærmet, at denne regering har bombet arbejdsmiljøindsatsen tilbage til stenalderen, kunne det være på sin plads at stille bare et par enkelte spørgsmål til hr. Carsten Hansen.

Jeg kan forstå, at hr. Carsten Hansen er ganske lunken over at tilbageføre en del af indflydelsen på arbejdsmarkedspolitikken til arbejdsmarkedets parter. Hvorfor mon det? Evig og altid lægger vi øre til socialdemokraternes ønske om, at parterne skal tage et større medansvar, men er det i virkeligheden sådan, at når hr. Carsten Hansen ikke er enig i de mål, som regeringen prioriterer, ja, så skal det ud til arbejdsmarkedets parter, og omvendt de gange, hvor hr. Carsten Hansen har lovgivningstrang her i huset, ja, så er det pludselig ikke et ærinde for arbejdsmarkedets parter?

Et andet spørgsmål, man kunne stille hr. Carsten Hansen, er, om han virkelig tror, at arbejdsmiljø opnås bedst ved at udskrive skatter fra et kontor i København. Man kan jo ikke frigøre sig fra den tanke, at det er hr. Carsten Hansens opfattelse, at ved at pålægge alle denne arbejdsmiljøafgift og dermed gøre arbejdsmiljø til et skatteobjekt sikrer vi et bedre arbejdsmiljø.

Er det virkelig socialdemokratisk arbejdsmiljøpolitik, når den er bedst?